

Zaak T-43/89 RV

W. Gill
tegen
Commissie van de Europese Gemeenschappen
„Ambtenaren — Invaliditeitspensioen — Beroepsziekte”

Arrest van het Gerecht (Vierde kamer) van 23 maart 1993 ..... II - 305

Samenvatting van het arrest

1. *Ambtenaren — Invaliditeit — Invaliditeitscommissie — Rechterlijk toezicht — Draagwijdte — Grenzen*
(*Ambtenarenstatuut, art. 78*)
2. *Ambtenaren — Invaliditeit — Invaliditeitscommissie — Inaanmerkingneming van eerdere medische rapporten — Beoordelingsbevoegdheid van invaliditeitscommissie*
(*Ambtenarenstatuut, art. 78*)
3. *Ambtenaren — Invaliditeit — Vaststelling van beroepsmatige oorsprong van invaliditeit — Niet-mededeling aan ambtenaar van resultaat van door Statuut voorgeschreven medische onderzoeken — Bewijs van beroepsmatige oorsprong van invaliditeit of van verergering ervan — Afwezigheid*
(*Ambtenarenstatuut, art. 78, tweede alinea*)
4. *Procedure — Voordragen van nieuwe middelen in loop van geding — Voorwaarden — Toepassing op procedure na verwijzing, volgend op hogere voorziening*
(*Reglement voor de procesvoering van het Gerecht, art. 48, lid 2, en 120*)

5. *Ambtenaren — Invaliditeit — Invaliditeitscommissie — Beroepsmatige oorsprong van invaliditeit — Noodzaak van duidelijke en precieze vaststelling*
(*Ambtenarenstatuut, art. 78, tweede alinea; bijlage VIII, art. 13*)

1. Hoewel de rechterlijke toetsing zich niet uitstrekt tot de eigenlijke medische beoordelingen, is het Gerecht niettemin bevoegd om na te gaan of het advies van een invaliditeitscommissie een motivering bevat aan de hand waarvan de overwegingen kunnen worden beoordeeld waarop de conclusies van het advies zijn gebaseerd.

Regelmatige conclusies van een invaliditeitscommissie kunnen voor het Gerecht niet worden betwist, zolang geen nieuw feit aan het licht is gekomen. Dit nieuwe feit kan niet bestaan in de overlegging door de verzoeker van medische verklaringen waarin de conclusies van de invaliditeitscommissie in twijfel worden getrokken, maar die niets bevatten op grond waarvan men zou kunnen menen, dat de invaliditeitscommissie geen kennis heeft gehad van de voornaamste gegevens van het dossier van de betrokkene.

2. Het staat aan de invaliditeitscommissie, te beslissen in hoeverre eerdere medische rapporten in aanmerking moeten worden genomen.

Dat de invaliditeitscommissie tot een andere conclusie is gekomen dan een van de artsen die verzoeker vroeger hadden onderzocht, volstaat op zich niet om de regelmatigheid van de conclusies van de invaliditeitscommissie in twijfel te trekken.

3. Het door artikel 78, tweede alinea, Ambtenarenstatuut, verlangde bewijs van een

oorzakelijk verband tussen een beroepsziekte of de verergering daarvan en de werkzaamheden van een ambtenaar in dienst van de Gemeenschappen, kan niet worden geleverd door de enkele verklaring van die ambtenaar, dat hij niet op de hoogte was gesteld van de uitslagen van de medische onderzoeken voor of na zijn indienstreding, zelfs niet indien als vaststaand wordt aangenomen dat deze verklaring en de uitlegging die de ambtenaar aan de resultaten van deze onderzoeken geeft, juist zijn. De vraag naar de eventuele aansprakelijkheid van de administratie in verband met de niet-mededeling aan een ambtenaar van gegevens die zijn verkregen bij door het Statuut voorgeschreven medische onderzoeken, staat geheel los van de vraag of de ambtenaar lijdt aan een beroepsziekte.

4. Ingevolge artikel 48, lid 2, van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht, dat ingevolge artikel 120 van dat Reglement ook van toepassing is op de procedure na verwijzing, mogen in de loop van het geding geen nieuwe middelen worden voorgedragen, tenzij deze steunen op gegevens, hetzij rechtens of feitelijk, waarvan eerst in de loop van de behandeling is gebleken.

Zo gezien, zijn ontvankelijk, ofschoon zij voor het eerst in de loop van de procedure na verwijzing zijn voorgedragen, een middel betreffende feitelijke vaststellingen van het Gerecht in het vernietigde arrest, een middel dat ten dele steunt op opmerkingen van het Hof in zijn arrest in hogere voorziening en voor het overige

een herformulering is van een van de argumenten die verzoeker vanaf het begin van de procedure heeft aangevoerd, en een middel betreffende feitelijke elementen waarvan verzoeker ten tijde van de indiening van zijn inleidend verzoekschrift geen kennis had.

5. Van het bestaan van een beroepsziekte moet duidelijk en bepaaldelijk blijken uit

de conclusies van de invaliditeitscommissie als bedoeld in artikel 13 van bijlage VIII bij het Statuut.

Zulks is kennelijk niet het geval wanneer het volgens deze conclusies onwaarschijnlijk is dat er een oorzakelijk verband zou bestaan tussen de ziekte die de invaliditeit van de ambtenaar heeft teweeggebracht en de uitoefening van zijn werkzaamheden.

ARREST VAN HET GERECHT (Vierde kamer)
23 maart 1993 *

In zaak T-43/89 RV,

W. Gill, voormalig ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, wonende te Stoke-by-Clare (Verenigd Koninkrijk), vertegenwoordigd door **A. May**, advocaat te Luxemburg, aldaar domicilie gekozen hebbende te diens kantore, Grand-Rue 31,

verzoeker,

ondersteund door

Union syndicale-Luxembourg, vertegenwoordigd door **J.-N. Louis**, advocaat te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij **Fiduciaire Myson SARL**, Rue Glesener 1,

interveniënte,

* Procestaal: Frans.